Η ένωση των εκκλησιών (Γέρων Φιλόθεος Ζερβάκος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 4 Σεπτεμβρίου, 2008

Η ένωση των Εκκλησιών είναι αδύνατη, διότι οι Παπικοί είναι ενάντιοι στο Ευαγγέλιο του Χριστού και στις Πατερικές Παραδόσεις

(απαντητική επιστολή προς τον Καθολικό κ. Morello, Μάρτιος 1964)

Αγαπητέ κ. Morello,

Έλαβα την επιστολή σας και τη διάβασα με προσοχή. Μας γράφετε να μην εμποδίζουμε την ένωση με τον Τοποτηρητή του θρόνου του Πρωτοκορυφαίου Πέτρου, Πάπα Παύλο τον ΣΤ', διότι θα μετανιώσουμε αιωνίως. Σας απαντούμε ότι δε λέει την αλήθεια. Εμείς θέλουμε την ένωση και ευχόμαστε διαρκώς «υπέρ της των πάντων ενώσεως». Ουσιαστικά την εμποδίζετε σεις οι Παπικοί. Και αν δε μετανοήσετε εδώ, στην πρόσκαιρη ζωή, θα μετανοήσετε στον Αδη, όπου όμως «ουκ έστι μετάνοια»!

Εμείς οι Ορθόδοξοι Έλληνες θέλουμε την ένωση όπως ορίζει ο Χριστός, ενώ εσείς, οι Λατίνοι, την θέλετε όπως ορίζει ο Πάπας. Εάν ο Πάπας ήταν σύμφωνος με το Χριστό, να μην αμφιβάλλετε ότι κι εμείς οι Ορθόδοξοι, που έχουμε την ορθή πίστη του Χριστού, θα δεχόμασταν την ένωση. Εφόσον όμως ο Πάπας δε συμφωνεί με το Χριστό, δεν είναι δυνατό ποτέ, ποτέ, να συμφωνήσουμε με τον Πάπα. Όταν ακούσεις και γνωρίσεις και δεχθείς την αλήθεια, θα την ομολογήσεις και τότε θα χωριστείς από τον Πάπα και θα ενωθείς με το Χριστό, με μας τους Ορθόδοξους Χριστιανούς, που φρονούμε όπως ορίζει ο Χριστός.
Ο Χριστός παρήγγειλε στους Μαθητές Του και, μέσω αυτών, σε μας και σε όλους τους Χριστιανούς: *Όποιος θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας πρέπει να γίνει υπηρέτης σας΄ και όποιος από σας θέλει να είναι πρώτος πρέπει να γίνει δούλος όλων. Γιατί και ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να υπηρετήσει και να προσφέρει τη ζωή του λύτρο για όλους* (Μάρκ. 10, 43-5). Δεν εξαίρεσε τον Πέτρο από τους άλλους Μαθητές, ούτε τους Πάπες. Δεν είπε: Συ, Πέτρε, και οι διάδοχοί σου Πάπες να είστε πρώτοι και να λέτε ότι είστε μεγάλοι!
Βλέπεις, αγαπητέ μου, ότι ο Πάπας δε συμφωνεί με το Χριστό; Γιατί ο Πάπας, ενάντια στο λόγο του Χριστού, λέει: Εγώ είμαι πρώτος. Όλοι οι άλλοι είναι κατώτεροί μου και πρέπει να με αναγνωρίζουν ως
πρώτο!
Ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος γράφει: *Αν ισχυριστούμε πως είμαστε αναμάρτητοι,*

εξαπατούμε τον εαυτό μας και δε λέμε την αλήθεια.... Αν ισχυριστούμε πως δεν έχουμε ποτέ αμαρτήσει, βγάζουμε ψεύτη το Θεό, και ο λόγος του δε ζει μέσα μας (1 Ιω. 1, 8.10). Βλέπεις, αγαπητέ, ότι ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος καθαρά λέει ότι, *εάν πούμε ότι δεν είμαστε αμαρτωλοί, πλανιόμαστε και δε λέμε την αλήθεια;* Ο Πάπας όμως, όλοι οι μαθητές και οι οπαδοί του, λέτε ότι είναι *αλάθητος!*

Πώς είναι δυνατό, αγαπητέ, να δεχθούμε ένωση, εφόσον ο Πάπας και σεις οι Παπικοί είστε ασύμφωνοι και αντίθετοι στη διδασκαλία του Ευαγγελίου τού Σωτήρα μας Ιησού Χριστού και των αγίων Αποστόλων; Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός έδωσε εντολή στους Μαθητές του: *Πηγαίνετε και κάνετε μαθητές μου όλα τα έθνη, βαπτίζοντάς τους στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος* (Ματθ. 28, 19), και΄ *Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί θα σωθεί* (Μάρκ. 16, 16). Και αυτή την εντολή τού Κυρίου μας ο Πάπας και σεις οι οπαδοί του την αθετήσατε και αντί να βαπτίζετε, ραντίζετε. Ο Χριστός δεν είπε «ραντίζοντες αυτούς», αλλά είπε «Βαπτίζοντες»΄ ούτε είπε «ο ραντισθείς σωθήσεται», αλλ' «ο βαπτισθείς σωθήσεται».

Ο οικουμενικός διδάσκαλος, ο θεοκήρυκας Απόστολος των εθνών Παύλος, το στόμα τού Χριστού, γράφει: *Ένας Κύριος, μία πίστη, ένα βάπτισμα* (Εφ. 4, 5). Και η πρώτη αγία Οικουμενική Σύνοδος -στην οποία ο Πάπας Ρώμης Σίλβεστρος είχε αποστείλει αντιπροσώπους του τον Επίσκοπο Κορδούης και τους Πρεσβυτέρους Βίκτορα και Βικέντιο- ακολουθώντας τον Απόστολο Παύλο δογμάτισαν στο Σύμβολο της Πίστεως μία πίστη και ένα βάπτισμα: «Πιστεύω εις ένα Θεόν, πατέρα, Παντοκράτορα... και εις ένα Κύριον Ιησούν Χριστόν .... και εις το Πνεύμα το Αγιον, το Κύριον, το Ζωοποιόν, *το εκ του Πατρός εκπορευόμενον...* Εις Μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Ομολογώ εν *βάπτισμα* εις άφεσιν αμαρτιών».

Τούτο το άγιο Σύμβολο της Πίστεως δέχθηκαν και κατείχαν όλοι οι Πάπες και όλοι οι Χριστιανοί της Δύσης μέχρι το δέκατο αιώνα. Τότε αποχώρησαν και αποσχίστηκαν από τη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, καταφρόνησαν τον κορυφαίο θεοκήρυκα Απόστολο Παύλο, τις επτά άγιες Οικουμενικές Συνόδους και τους αγίους Πατέρες που τις συγκρότησαν. Τότε ίδρυσαν δεύτερη, νέα Εκκλησία, την οποία ψευδώς ονόμασαν Καθολική. Έκαμαν προσθήκη στο Σύμβολο της Πίστεως και αντικατέστησαν το «εν βάπτισμα» με «ράντισμα» και επίχυση νερού στο κεφάλι τού βαπτιζόμενου. Στη συνέχεια οι κατά καιρούς Πάπες έκαμαν αλλαγές σε όλα σχεδόν τα μυστήρια και καταφρόνησαν τους Ιερούς Κανόνες και τις Ιερές Παραδόσεις, που παραλάβαμε από τους αγίους Αποστόλους και τους αγίους Πατέρες.

Βλέποντας ο Λούθηρος τις καταφρονήσεις και τις καινοτομίες που εισήγαγαν οι κατά καιρούς Πάπες, διαμαρτυρήθηκε, αλλά δεν εισακούστηκε. Τότε αποχώρησε από τη Δυτική Εκκλησία και, αντί να επιστρέψει και αυτός στην πρώτη Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, ίδρυσε δική του, την Εκκλησία των Προτεσταντών - Διαμαρτυρομένων. Οι διάδοχοί του και οι διάδοχοι του μεταρρυθμιστή Καλβίνου, ίδρυσαν πολλές Εκκλησίες και εξακολουθούν συνέχεια να ιδρύουν. Έτσι η *Μία,* Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία έγινε πολλές, η *μία* πίστη πολλές, και το *ένα* Βάπτισμα πολλά βαπτίσματα! Όλες αυτές -και άλλες-

αταξίες, πλάνες και αιρέσεις επήγασαν από τη Δυτική Εκκλησία, από τους Πάπες, οι οποίοι ξέσχισαν σε πολλά κομμάτια τον μονοκόμματο, άρραφο χιτώνα της Εκκλησίας, που ύφανε ο Θεός. Στη συνέχεια οι Πάπες δε σταμάτησαν τις καινοτομίες. Έφτασαν σε σημείο να καινοτομήσουν και στα σώματά τους. Διότι, ενώ ο Θεός τους έπλασε άνδρες, αυτοί ξύρισαν τα γένεια και το μουστάκι και άλλαξαν την ανδρική τους μορφή. Όλοι οι άγιοι: Προφήτες, Απόστολοι, Όσιοι, ήταν με γένεια. Ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού και Πατρός, που κατέβηκε από τους ουρανούς στη γη και έγινε ολόιδιος άνθρωπος με εμάς εκτός από την αμαρτία, για την σωτηρία μας, με γένεια ήταν. Αλλά και οι Πάπες στην Ιταλία πριν από το σχίσμα με γένεια ήταν, και οι Αγιοι της Ιταλίας στους παλιούς ναούς φαίνονται αγιογραφημένοι με γένεια.
Βλέπεις, αγαπητέ, σε πόσα λάθη και πλάνες γκρέμισε τους Πάπες η υπερηφάνεια; Με το που ύψωσαν τον εαυτό τους και φαντάστηκαν ότι είναι ανώτεροι όλων, συμπαρέσυραν και σας και όλους τους Δυτικούς στην πλάνη να τους παραδέχεστε ως αλάθητους! Πώς είναι δυνατό να δεχτούμε ένωση με εκείνους, που μιλούν και φρονούν και ενεργούν εναντίον του Θεού, εναντίον των Πατερικών Παραδόσεων; Ο θεοκήρυκας Απόστολος Παύλος γράφει: *Να είστε σταθεροί και να μένετε πιστοί στις διδασκαλίες που σας παραδώσαμε είτε προφορικά είτε με επιστολή μας* (2 Θεσσ. 2, 15). Και πάλι: *Αλλά κι αν εμείς ή ακόμη κι ένας άγγελος από τον ουρανό σας κηρύξει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από το ευαγγέλιο που σας κηρύξαμε, να είναι ανάθεμα!* (Γαλ. 1, 8). Το ίδιο, και ο θεοφόρος Ιγνάτιος λέει: «Όποιος μιλάει ή κάνει ενάντια σ' αυτά που διαταχτήκαμε, κι αν ακόμη είναι αξιόπιστος άνθρωπος, κι αν νηστεύει, κι αν ζει στην παρθενία, κι αν κάνει θαυμαστά σημεία, να τον βλέπεις σαν λύκο με προβειά προβάτου, που ετοιμάζει με τα έργα του τη φθορά των προβάτων». Αλλά και η Ζ' Οικουμενική Σύνοδος ορίζει: «Τρεις φορές αναθεματίζουμε όλες τις καινοτομίες που έγιναν, και που μέλλουν να γίνουν, ενάντια στην Εκκλησιαστική Παράδοση και στη διδασκαλία και στο παράδειγμα των αγίων και αειμνήστων Πατέρων» (Συνοδικό της Ζ' Οικουμενικής Συνόδου υπέρ της Ορθοδοξίας, Τριώδιο. Κυριακή Ορθοδοξίας). Επίσης ο σοφός Βρυέννιος λέει: «Αν κάποιος σαλεύει κάτι από τις διδασκαλίες των θεοφόρων Πατέρων, αυτό να μην το πούμε κατ' οικονομία παρέκκλιση, αλλά παράβαση και προδοσία της πίστης και ασέβεια προς το Θεό».
Όμως μας κάνει ακόμη πιο διστακτικούς το λυπηρό γεγονός ότι ανάμεσα σε μας τους Ορθοδόξους βρίσκεται η ΟΥΝΙΑ χωρίς καμία δικαιολογία. Γιατί αυτή (η ουνία) λειτουργεί σαν χοάνη, που καταπίνει τις ορθόδοξες ψυχές, ή σαν προβατόσχημη αρπακτική και χωρίς έλεος λύκαινα, που «ζητεί δολίως -κατά τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Παπαδόπουλο- να υπαγάγη τους λαούς υπό τον παπισμόν και βαθμιαίως και ανεπαισθήτως να τους εκλατινίση». Σε μας τους Ορθοδόξους λοιπόν η ουνία προκαλεί πάντοτε φρίκη, διότι αντιπροσωπεύει δόλο και απάτη στα ζητήματα της θρησκείας. Γι’ αυτό σωστά γράφηκε (Εστία 14.9.63) ότι «ο Ουνιτισμός αποτελεί θεμελιώδη αιτία διαμάχης μεταξύ Ανατολικής και Δυτικής Εκκλησίας΄ διαμάχης η οποία ευρύνει το χάσμα του χωρισμού και προφανώς δεν επιτρέπει την έναρξη διαλόγου μεταξύ τους για συμφιλίωση και, πολύ περισσότερο, για ενότητα».

Ακριβώς, επειδή με την απατηλή τους στάση οι Ουνίτες δηλητηριάζουν τις σχέσεις των δύο Εκκλησιών, θα έπρεπε να τεθεί ως πρωταρχικός όρος για την ένωση ή άμεση διάλυση της Ουνίας. Παράλληλα ο Πάπας πρέπει να πάψει να θεωρεί τους αρχηγούς των Ανατολικών Ορθοδόξων Εκκλησιών ως άσωτους υιούς, που δέχεται ευχαρίστως την ...επάνοδό τους στους κόλπους της Ρώμης!! Χωρίς την αποδοχή αυτών των δύο όρων είναι περιττό να μιλούν για την «ποθητή ένωση των Εκκλησιών»!

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης και ο Πάπας

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Αθηναγόρας και ο Πάπας Παύλος αν είχαν λίγο φόβο Θεού, αν είχαν λίγη ταπείνωση, έπρεπε να ντυθούν τρίχινους σάκους, να κλάψουν τις αμαρτίες τους, να μετανοήσουν και να ομολογήσουν τις αμαρτίες τους και να ζητήσουν το έλεος από τον Κύριο... και όχι να ζητούν γιορτές και τελετές, επαίνους και εγκώμια για τη μεγάλη καταφρόνηση που κάνουν στο Θεό, στις Αποστολικές Παραδόσεις και στους Ιερούς Κανόνες.
Ο Αθηναγόρας κολακεύοντας τον Πάπα του είπε: Συ είσαι πρώτος. Ενώ έπρεπε να του πει: Συ είσαι πρώτος στην υπερηφάνεια, διότι λέγεσαι *αλάθητος,* και δεύτερος εγώ, που λέγομαι *παναγιώτατος.* Ούτε συ είσαι αλάθητος, ούτε εγώ είμαι παναγιώτατος. Είμαστε και οι δύο αμαρτωλοί και ενάντιοι στη διδασκαλία και την εντολή του Κυρίου, που είπε: *Όποιος θέλει να γίνει πρώτος, να είναι ο τελευταίος όλων* (Μάρκ. 10, 44), και΄ *όταν κάμετε όλα όσα σας προστάζει ο Θεός, να λέτε:* "*είμαστε ανάξιοι δούλοι*' *κάναμε αυτό που οφείλαμε να κάνουμε*" (Λουκ. 17, 10).
Παρακαλείτε το Θεό να φυλάξει την Ορθόδοξη Εκκλησία και τους πιστούς από τις αιρέσεις και τους λυσσώδεις λύκους. Εμείς πρέπει να πιστεύουμε ότι ο Κύριος δε θα αφήσει, δε θα εγκαταλείψει την Εκκλησία του, αλλά θα την υπερασπισθεί, θα την προστατέψει και θα συντρίψει τους εχθρούς της ως σκεύη κεραμέως. Να έχετε θάρρος και πίστη και ελπίδα και, περισσότερο, αγάπη στο Θεό, και ο Θεός θα είναι πάντα μαζί σας.

Τους Παπικούς να ευχόμαστε να τους φωτίσει ο Θεός

Σηκωθείτε από τον τάφο Χρυσόστομοι, Γρηγόριοι, Γερμανοί, Μεθόδιοι, Ταράσιοι, Νικηφόροι, Φώτιοι και όλοι οι αρχαίοι και νεώτεροι άγιοι Πατριάρχες της Κωνσταντινούπολης, που θυσιάσατε τη ζωή σας για τα πρόβατά σας, να δείτε ποιοι κατέχουν σήμερα το θρόνο σας! Εσείς σαν καλοί ποιμένες θυσιάσατε τις ψυχές σας για τα πρόβατά σας΄ οι σημερινοί θυσιάζουν τα πρόβατα για τον εαυτό τους και ανοίγουν τις θύρες και φωνάζουν τους λύκους να μπούνε μέσα και να κατασπαράξουν τα πρόβατα. Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, ο καλός ποιμένας, που θυσίασε τον εαυτό του για τα πρόβατα, λέει: *Ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων. Ο μισθωτός όμως, που δεν είναι αληθινός βοσκός, που δεν είναι δικά του τα πρόβατα, όταν βλέπει το λύκο να έρχεται, αφήνει τα πρόβατα και φεύγει. Έτσι ο λύκος τα αρπάζει και τα διασκορπίζει. Ο μισθωτός φεύγει, γιατί είναι μισθωτός και*

δε νοιάζεται για τα πρόβατα (Ιω. 10, 11-3).
Γιατί ο Πατριάρχης έχει εκπέσει σε τέτοιο ολίσθημα, ώστε με τη θέλησή του να αγωνίζεται να παραδώσει το ποίμνιό του στους λύκους να το κατασπαράξουν; Η αιτία είναι η υπερηφάνεια, η ρίζα και η αιτία όλων των αμαρτιών, όλων των κακών, όλων των αιρέσεων, των συμφορών και των θλίψεων, και κυρίως, η στέρηση της Χάρης του Θεού. *Ο Κύριος εναντιώνεται στους υπερήφανους, όμως δίνει τη χάρη του στους ταπεινούς* (Ιακ. 4, 6).
Ωστόσο, δικαιολογεί τον εαυτό του και λέει ότι έχει αγάπη και θέλει να ενωθούμε όλοι, διότι τούτο εδίδαξε ο Θεός. Ναι, αυτό είναι σωστό. Ο Θεός μας έδωσε την πρώτη εντολή της αγάπης και η Εκκλησία εύχεται «υπέρ της των πάντων ενώσεως».
Ο Θεός όμως μας δίδαξε την αγάπη την αληθινή, όχι την ψεύτικη. Την αγάπη όχι με τα χείλη και το στόμα, αλλά την αγάπη με όλη μας την ψυχή και την καρδιά΄ όχι την αγάπη την επιφανειακή, αλλά την εσωτερική. Ο Κύριος μας δίδαξε την αληθινή αγάπη, αλλά συγχρόνως μας δίδαξε και μας παρήγγειλε, για να μας προφυλάξει, να προσέχουμε από τους ψευδοπροφήτες, τους ψευδόχριστους, τους ψευδοδιδασκάλους, τους λυκοποιμένες, τους λύκους, τους σκύλους, τους υποκριτές, αρχιερείς, ιερείς, γραμματείς και φαρισαίους. Αυτούς ο Κύριος καυτηρίασε με τα φοβερά και φριχτά εκείνα «ουαί», χαρακτηρίζοντάς τους υποκριτές, ανόητους, τυφλούς, οδηγούς τυφλών, άρπαγες, άδικους, τάφους ασβεστωμένους, φίδια, γεννήματα εχιδνών. Από τέτοιους ανθρώπους μας παρήγγειλε ο Κύριος να προσέχουμε, να μην τους πλησιάζουμε, να μην έχουμε καμιά επικοινωνία΄ μόνο να ευχόμαστε να τους φωτίσει ο Κύριος να μετανοήσουν. Πώς φέρθηκαν απέναντι σε τέτοιους ανθρώπους (λυκοποιμένες, ψευδοδιδασκάλους, ψευδοπροφήτες, ψευδόχριστους αιρετικούς) οι άγιοι Πατέρες; Αυτοί λοιπόν, οι άγιοι Πατέρες, οι μιμητές του Αρχιποίμενος Χριστού και διάδοχοι των Μαθητών του... οι θείοι ποιμένες, που θυσίασαν τη ζωή τους για τα λογικά τους πρόβατα, που συγκρότησαν τις σεπτές και άγιες Επτά Οικουμενικές Συνόδους, όλους αυτούς τους αιρετικούς που ανέφερα τους εκσφενδόνισαν με τη σφενδόνη του Αγίου Πνεύματος μακριά από το ποίμνιο του Χριστού΄ τους έδιωξαν μακριά και τους παρέδωσαν, ως αμετανόητους, στο αιώνιο ανάθεμα.

...

(Από το βιβλίο "Διδαχές πατρικές και θαυμαστά γεγονότα του γέροντος Φιλόθεου Ζερβάκου", Σελ. 103-111, Εκδόσεις "Ορθόδοξη Κυψέλη")